

OD NAŠICH PŘÁTEL

MOORE, Okla., 17. ledna 1915. — Ctěná redakce "Pokroku" Přijmete ode mne srdečný pozdrav v tomto novém roce. Musím se též zmínit, že jsem byl na návštěvě u svátek u mého švakra Jana Gensera v Madison, Neb. Z domova jsem vyjel 17. prosince v 7 hodin večer a do Madison přijel jsem v 9 hodin ráno dne 19. prosince. Mým míněním bylo dobře její překvapit a to se mi též pěkně podařilo. Nejprve jsem vyhledal p. Vavříka, který bydlí ve městě a vlastně tam zároveň grocerní obchod. Toho jsem se zeptal, zdali tam není Genser, při čemž jsem p. Vavříkovi sdělil, že k němu jedu na návštěvu a že bych jej velice rád překvapil. Na to mně slíbil, že vše dobře pro mne zařídí a také ihned telefonoval k p. Fišerovi na farmu 2 míle od města, zdali by mohl pro mne večer přijet a mne k švakraovi dovézt. Pan Fišer přání mému ochotně vyhověl a pravil, je aby čekal až do večera a pak že jej překvapíme, až totiž budou po večeru. A skutečně p. Fišer pro nás do Madison přijel, byli jsme totiž tři — moje malíček, moje manželka — a syn. Na cestě zastavili jsme se ještě na farmě p. Fišera, pro jeho manželku, která jest sestrou švakra Gensera. Paní Fišerová, když jsme konečně přijeli k švakraovi, hrála hlavní úlohu. Byl již večer a když slezla s kočárku, vešla do obydlí a volala: John, pojď ven, je zde tatínek a maminko. Na to všichni vyběhli ven, kdežto my jsme teprve vylézali z kočáru a vůbec nic jsme nemluvili. — Co tak dlouho dnes? ptá se pan švagr. Z nás nikdo ale ani muk, až když jsme vešli do stavení na světlu, to všichni, jak děti tak i oni zůstali jako omráčení stát. Hned ale to začalo, to je prý pěkný tatínek, vždyť to jsou z Oklahomy, čemuž ovšem my jsme se srdečně zasmáli. U Genserů jsme pobýli 14 dní, za kteroužto dobu byla tam dosti citelná zima. V čase tom návštěvil jsem mnoho našich známých a též p. Jana Brože, který vlastní jen pět čtvrtí pozemků a vše má velmi dobře zařízené a podle toho, co jsme viděli, měli zajisté též pěknou úrodu. V Madison jsem se sešel s mnoha Čechy, kteří tam žijí již na odpočinku. Při jedné takové příležitosti ptám se — pánové, který je z vás jednatel Pokroku? Tu jeden — statný to posud muž — vystoupí a praví — já, pane! Já na to — těší mne, že si můžete rukou potřásti, při čemž zároveň jsem jej napomenul, aby jen byl bedlivější a psal častěji do Pokroku, zvláště když jest na odpočinku, neb já sám rád čtu, nerad ale píšu. Měl jsem pevný úmysl též se u Vás v Omaze zastavit. Tam jsem ale přijel pozdě večer a v 5 hodin náš vlak unášel nás ku Kansas City. Tam jsme přijeli v 8 hodin ráno a zdrželi jsme se tam do večera, načež vyjeli jsme v 9:30 hod. a druhý den ráno opět v 9:30 jsme doma, neboť syn na nás na nádraží čekal. V naší krajině byl ruch v plném proudu, ježto každý oral pro jarní setbu. — Počasí u nás mě pěkné, ježto nám zde dosti namoklo. Dne 15. ledna kolem 9. hod. večerní dostavil se opět deštěk a tak je půda v dobrém stavu. A vy, pane Štorek, nechte se zase brzy vidět v "Pokroku". — Srdečný pozdrav na všechny čtenáře a redakci přeji hojně nových předplatitelů v tomto novém roce. Frank Kysela.

DENNISON, Tex. — Ctěná redakce "Pokroku" a milí čtenáři a čtenářky! Popřejte prosím zase kousíček místa těmto mojim řádkům. Předně musím poděkovat Tetě Vitamínové za její uznání a za její ochotu, to jest — o tom namluven. Co se týče toho uznání, to mi již více lidí reklo i Matuška, pantoflář, mi říkával, když jsem mu donesl pěkné březové polínko na poděkování. "Hocho, z tebe nikdy něco bude, ale ostří tě ještě mouch —" (dál je vesnické slovo, no — dál se píská). I když jsem pak pásal krávy, říkal mi pantoflář: "Ty, hocho, já opravdu chytřejší než naše 'Kec'". Ale to nic, můj tatínek byl za mlada muzikant, písal basu, já jsem mu sice partky nenosil, ale on jich nosil sám v hlavě a není divu, když se mu někdy ráno pomlecha-

ly a on nevěděl, hraje-li bis nebo pis, až mu to musili kamarádi vysvětlit; ale on se nedal mást, měl svou hlavu a tuto pak jsem zdědil i já. Co se té páně Šotrbové fabriky týče, proč by ne? Zaručil se mi p. Šotrba, že to bude ta pravá cesta k tomu kýženému milionu, všechno může být, ale nevíni, přišel-li p. Šotrba na ten nápad, co mám já, totiž až bude vše hotovo a zboží se bude moji poslat do světa, pak si uděláme Vás Teto agentem, to potom půjdou kašty, co? Se sestrou jsem dosud nemluvil, ale myslím též, že by mohla s ním přijít k vůli povídání a k vůli eviku, nebo jak se člověk před světem uzavře, pak k ničemu není, to je vidět i na mně, že jsem se dal do klábošení, leze to ze mne jako krupice z jaternice. — Panu Vavříkovi z Gregory, So. D., děkuji za upozornění, ale napřed dovoďte mně otázku: Není vaše pravé jméno Vavříček? Na Vavříčku ve Věstíně se nepamatuji, ale Vavříček ano, zvláště p. Vavříček kovář a za mého času starosta obce, ten u mne nabyl velkého obdivu a vážnosti; ten byl jeden z tisíců, které naše drahé horvy potřebují. Žádná vesnice v okolí nemohla se takovým duchem, silným mužem, prokázat. Ona krásná škola na hranicích Velkého a Malého Věstína, jest jeho zásluhou a co jiných věcí jeho zásluhou vzrostlo za jeho hospodaření. I vlastnictví počalo vzrůstat ve Věstíně, všechny česko-německé tabulky byly vyměněné za české a kde se to nedalo, aspoň německé nápisy byly zalíčeny, ať prý si každý Brůák nebo Vědnák přečte českou vesnici po česku. Ovšem že nepřátel měl p. Vavříček dosti, ale ti ho nezastaršili, byl tak jako Havlíček, svou silnou vůli a svým rozumem klestil si cestu stále ku předu. Nepsaly sice noviny v Brně (blíže nejsou) ničeho o jeho práci v horském záukou, ale zůstával po sobě více nežli novinářskou slávu. I osada Chlum není daleko svého cíle, ale tam postrádají takovou autoritu jako měli ve Věstíně; tam jest doba vůle všeobecná, ale potřebují někoho, kdo by jim ukazoval, potřebují Věstinského Vavříčka, jak oni sami říkají. Škola si alespoň vymohlí zimm, přes léto musí děti chodit nejméně 1 hod. cesty do Rovečína. O vlastní škole se jednalo stále, snad doposud, ale není kdo by se opravdu té věci uchopil. Starosta se toho bal, vzít to vše na sebe a tak zůstávalo pouze při slovech. P. Hacl, domkář, sliboval, že dá nejméně 100 zlatých a podle něho sedláci by musili dávat po tisících a také proti tomu nebyli. Pevný člověk a skutečně vynikající a znalí tamní lid, mnoho by vykonal a lid by se dal též vést, ale stálo by to trochu sebezapírání. Občané Chlumtí, budete-li toto čísti, jakože asi budete, nebo tento časopis v Chlumě jsem poprvé četl, vezměte si toto opravdu k sobě, nedbejte na to, že vám tak radí bývalý Vondrušák, mezi vámi je dosti silných lidí, ku př. mladý p. Jos. Vondra a p. Adolf Vondra, p. Hacl a mnoho jiných, spojte se a jděte za přikladem Věstinského Vavříčka, jenom chtit a půjde to. — Pane Vavříku, vyrozumějte mne, nebylo-li vaše jméno Vavříček, ono se to pravda lehčeji vysloví, když se vynadá naše "P.", nebo to nevonní žádnému, ale tím se pozná váš Čech. Chalupníkovi budete asi dobře znát, když ne z Vtru (z Hrdě vsi), tedy z Polame. Já mám též příbuzné ve Věstíně, třeba jich vůbec neznám; p. Staňková, vzdálená příbuzná z matčiny strany a p. Chládková naproti Justovému jest moje sestřička z otcovy strany. Co se toho Matušky týče, na toho jsem opravdu při popisování těch pantoflů myslel. O jeho povaze a ještě mnoha jiných figurek, se zmíním někdy jindy. — A, bych nezapomněl, přihlaste se členy z mého kraje i vy v tomto listě. Mám pro mnoho osob v Americe vakaazy, ale je to přetěžké domluvit se, když Spojené Státy jsou tak velké. Tak na př. má adresu na p. Adolf Faimon, Cedar Rapids, Ia., s Frant. Faimonem jsem se stýkal v Olomouci a s Žákovými, které snad zmíněny u vás znát. Pak jest št. Mařina Rejčová, diakonka v Pittsburg, Pa., od p. Jos. Bartoše za mého

asu v Olomouci, p. Mikulenčáková (F. Zajíčková, Williams Co., Tex.) a pak kdo předplácí Pokrok p. Bednářovi, všeobecné švece v Chlumě Mor., nechtě se též přihlásit a dá též vědět jeho zmíněným příbuzným. Když jsem si Pokrok tam chodil vypůjčovat, říkali, že neví, zdali zde ta osoba dosud žije, ale dle předplacení tu šli mouže že ano. Potom mám velikou řadu spolucestujících na Wittekrndu v lednu 1914 jako: Jan Sulák, pekař, Ign. Ingerský, sochař, Jan Fojt, Frant. Dziergel, J. Jaros. Jechort, fidie, Tomáš Sláma, Tomáš Strniška, náhončí, Vincene Bořecký, starosta, Frant. Přihonský, lizačka, Dom. Náplava, Amerián, Buček, Fr., Pavel Rublík, Petr Závodský, Josef Krivánek, sedlář, Bedřich Svítal a Zgarba, muzikant. Všichni jsme se domluvili, že si budeme psát, ale velice málo mi odpovědělo na moje listy. Zvláště bych se rád dovozdil o starostovi, jak on vysloužil dragoun, nyní si přichvaluje, že utekl před ženou a tím i před válkou. Kdo z jmenovaných bude toto číst, nechtě se přihlásit v tomto listě. — Musím vám též něco napsat ze zdejšího krajského kroužku. Jest nás zde málo, ale mohlo by nás být více, nebýt té neúspěšné americké mašiny, ta nás požírá, jak to znám jsou Češi zde pouze ti, kteří se narodili v Čechách, jejich děti sice částečně mluví česky a to ne všechny a pak to nejsou Češi, u nás říkají pod. Němcům renegát. Pan Gábriš, zaměstnaním tesař, pochází odkudsi od Věstína Mor., má dobře procestovanou Ameriku, tak ze mnohému se mohl od něho naučit. Jako malý chlapec byl prý přinesen z Moravy a zde chtěl najít asi zlato, no a nyní jest zde v Denisonu, kde sice zlato není, ale kdo zlato má, může zde pohodlně žít. P. Gábrišová jest též Češka, však žel o jejich dětech se to říci nemůže. Jedna dcera provdána za Ameriánku, mluví dosti plynně česky, však české písemnictví nezná, druhá dosud slečna, sice něco rozumí českého, ale od té doby, co my jsme zde, to mluvit neumí. Dále s českým již nemohu. Druzí jsou zde dva bratři Němčové, ale též jest to běda i zde; když jsme je poprvé vyhledali, nemohli se do české řeči vpravit, ačkoli prý otec doma je držel přísně po česku. Jeden je ženat a má již bejbinke pro radost, druhý dosud ne; oba pracují u dráhy M. O. and G. jako topiči. O sobě psát nemusím, pouze o tom, že mne zde znají pouze jako Ejdař nebo Dačman; Ameriání totiž myslí, kdo přijde z Evropy, je buď Irish nebo Duteh. Vždyť válka trvá tak dlouho a jedna paní se ptala: Prosim vás, je Austria-Hungaria with Germany? A druhá jí praví: No, against Germany. Paní Gábrišová odjela na několik týdnů do West, Tex., k příbuzným, moje sestra Krista na 6 týdnů do McAlester, Okla., a o něčem jiném psát nemohu; bavlnu nepěstují, kornu jsem nesil a tak nemohu vědět, kolik bušů bavlny a balů kornu co vydalo. — Mám ještě něco. Zde mluvíte pouze o korně, ale u nás doma nevědí, co to korna je, ačkoli se užívá za píce pro drůbež. Říká se u nás turky nebo kukuřice; turky snad z Turecka, ale dováží se většinou z Itálie. A prosím vás, je třeba všichni kornu? Já nemohu a nemohu si zvyknout na kornu, tu nejtos a cibuli. Vzpomínám si, jak jsme se na lodi smávali Židům, když kroupali cibuli a zde to nemusí být ani žid a nemusí to být kornu. A co ten žvýkaek tabák? To jsem viděl poprvé zde, ale myslil jsem a myslím dosud, že dostanu zase moškou nemoc, tak mi to připadá, jako když si ukousne palec u rukavice a ten žvýká. Já mám rukavice hodné mastné a staré, od veselní a oleje a lokomotiv, to by snad bylo lepší, nechtěl by někdo? Pošu zdarma a franco a dobrou chuť přeji! Minule jsem vyzval podobné mladíky k dopisování, ale dosud žádný ani muk, snad lépe "mluvti stříbro a mléti zlato," či snad vám, hoši, zabornu všechny časy dovádat? Já se nedivím, nebo nyní jsem i já ve škole, bydlím totiž se synem u houselady a ten mi dává příklady. Když přijdu z práce domů, musím dříve odkopnout ode dveří jeho svlečené šaty, nebo jinak se domů nedostanu. Abych vyšetřil, musím chodit do svoji světnice přes jeho a jeho užíváme za pracovní nebo čítarou a pod, pevně vadí jest světla a moje není. — Čel-li si sednout, ó, já, všechno pl-

né kramů, špinavých hadrů, tak že raději si sednu do mého koutka k nějaké práci. Nejhorší jest to v sobotu, kdy nyní nepracujeme, a v neděli, když jsem pryč, tak ten nepořádek nevidím. Zdejší Ameriánky snad mají mezi sebou ujednáno, že, když je chlap doma, ať si uklidí nebo co si myslí, že snad jest to nemravné a nebezpečné jít do světnice, když tam jsem. O, vy svatoušci. Ono to není uklizeno, ani když jsem pryč, ale když zůstanu, tu si musím postel ustlat, zamést, a che-li se v mývalde umýt, vymýt si její drve, ručník zcela jistě najdu pod postelí, nebo někde v koutě na zemi. Mám již druhý byt, ale je to vše stejné, ba dokonce tento je lepší; v minulém jsem musil vymetat kolikaletý praeh, toho bylo na prst, že jsem zcela pohodlně a čitelně napsal v něm prstem: "clean this up, no was it clean up," ale když jsem otevřel šuple s různými věcmi, o, hrůzo, bylo to tam; ona totiž, aby neměla mnoho práce, tedy otevřela jednoduše zásuvku a smetala to tam a já pak musil přebírat. No a co potom za různé živočichy se v tak čisté drždu, nemusím vypisovat. Myslel jsem, že nemohu v té špině bydlet, dal jsem výpověď a nyní přece musím ne ve špině, mám alespoň postel čistou, ale v nepořádku a nemusilo by to být, kdyby mladý pán pěkně po sobě trochu uklidil, ale ne, jeho myšlenka je holka a už na nio jiného nemyslí; honem se sebe špinavé hadry shází a nemá času na ni jiného. Ano, holky, base ball a cigarety, o jiném nemůže zde s mladíkem mluvit, tak jsem aspoň předsnědčen, nevidte se. Podívajte se ještě do pokoje našeho. Na každém kredenci, na každém místě podobeny děvčat, výjevy z base ballu nebo foot ballu, na stěně něco škvárů a mezi tím kralují dvojí šaty, jeden od base ball a druhý od foot ball i boty a boxovací rukavice mají svoje místo na stěně; věru, krásný to pohled. Chtěl jsem mnohokrát si udělat s některými přátelství, aby se mohl někdo důvěrně svěřovat, ale nemohu. Hoši, s kterými pracuji, za jedno, jeden jako druhý a za druhé se jich raději strážím, nebo je jich řečí jim příliš ku cti neslouží. Mají plnou chlebrán sprostých, oplzých slov a nedělají rozdílu ani před lidmi na ulici. Ani služnost mnoho neznají; jedete-li vlakem, natáhne papuču na vaše sedadlo jako by nic; prázdný ohled nebere, že za chvíli třeba budete se musit někomu představit, a kde musíte činit aspoň slušný dojem. I doma je to takové, sedde si ku př. do houpačky lenošky a nohy natáhne na stůl, nebo podobně. O Vánočních jsem byl v Houstonu, ale to jenom tak se podívat na Ameriku, jel jsem tam přes Dallas a vrátil jsem se zpět přes Fort Worth, do obou měst jsem se podíval. Teď myslím, že už jako toho bude dost pro dnešek a až zase přijde. Již dávno jsem chtěl popsat trochu zábavně náš pohyb na lodi, ale nemohu se k tomu nikdy dostat, tedy přistě. Ještě ten pan Horký s tou kvocnou nejde, snad ho někde na tom kopci z hlady snědla, co je s ním? S pozdravem na všechny a ať mi ta Teta to nějak s tou Šotrbovou fabrikou spraví. G. Adolf Chalupník.

SNĚTIVĚ OBILÍ

znamená ztrátu. Tě jistě předejdete a všem jím ztrátám i škodám v hospodářství svém, budete-li pilně čísti náš Česko-Americký Venkov. V něm málo slovy dozvíte se více, než kdybyste měl poruce obšírlou hospodářskou knihovnu, almanachy a kalendáře. Redakce Č. Am. Venkova z praktické zkušenosti vlastní ví o čem píše, čeho farmářům jest vědět a jak to srozumitelně napsati. O tom se nejlépe přesvědčíte, když požádáte o číslo Č. Am. Venkova na úkazku. Přetěte si jej bedlivě a jistě se na něj předplatíte. Adresujte: Česko-Americký Venkov, 1417-1419 So. 13th St., Omaha, Neb. Předplatné pouze \$1 na rok i s velkou sbírkou osvědčených semen. Poučení i zábavu naleznete v každém čísle Česko-Amerického Venkova. Je to časopis, který za odměrání, čtení a uschování stojí.

Cokoliž potřebujete pro své hospodářství, výhodně koupíte prostřednictvím Malého Oznamovatele Česko-Amerického Venkova.

HUDEBNINY

které máme na skladě:

- Není snad něčeho, co by tak mysl naší vzpurno a domácnost spříjemnilo, jako zpěv a hra na organ nebo piano. Proto také jest málo domovů, kde by ku svému obveselení varhany aneb piano neměli a abychom mnohým krajanům výběr zvláště pěkných a, pokud možno, nejvíce populárních písní a hudebních kusů pro tanec a poslechnutí usnadnili, uvádíme zde seznam hudebnin, které máme na skladě: ALBUM ČESKÝCH PÍSNÍ — obsahující 50 nejpoblárnějších národních písní, base slov... 60c — poštou 66c BESEDA — český národní tanec se slovy... 40c — poštou 46c ČESKÝ TANEČNÍ VĚNEČEK... 60c — poštou 66c DVĚ SKLADBY PRO KLAVÍR, z cyklu "Miniatury", op. 1., Košťál... 25c PÍSNĚ BEZE SLOV, Mendelssohn... 25c ELECTRIC CLUB MARCH... 25c THE CABINET — A choice collection of songs and instrumental music... 25c ALABAMA ROSE — Cake-Walk... 25c

NÁSLEDUJÍCÍ HUDEBNINY PRODAVÁME JEDNOTLIVĚ PO 20c ANEB 3 KUSY ZA 50c POŠTOU 55c.

- U STUDÁNĚ V — píseň. VE ZBUZANŠCH — polka. PRODANÁ ŽENĚTA — povídka. MŮJ JENÍČEK — pochod. NA MARJ NOB — polka. NA ŠÍŠATY — polka. SMĚS ČES TÝCH VALÓIKŮ NA BALU — polka. KDYŽ JÁ LÍBĚ SPÍM — ochod. PŘI MĚS ĀKŮ — valčík. KU VITĚ ŠTVÍ — pochod. HRBITOVĚ — valčík. V HVĚ DÍČKY — pochod. VESNÍČKO MÁ — valčík. KOLOVRAT — pochod. EMANE — pochod. LOUKA ZELENÁ — valčík. ČUPĚ CHASA — polka. HOLUBIČKA — valčík. KDE DOMOV MŮJ — a HEJ, SLOVANĚ! TEN KRÁSNÝ ČAS — valčík. KAR. HAVLÍČEK BOROVSĚY. ZÁKOLNÍČEK — pochod. SVOVNĚ V PŘED — pochod. VZPOMÍNKY NA MINULOST — valčík. UŽ JE MALÁ CHVILKA DO DNE — pochod. HOJ, VZĚURU, PESTRÝ BOKO LE — pochod. NOVĚ SKLADBY OD F. KMOCHA. (Jednotlivě po 20c—3 kusy za 50c—poštou 55c.) MŮJ KONÍČEK — pochod. JARA MLÁDÍ — pochod. KOLÍNE, KOLÍNE — pochod. HOJ, MAŘENKO! — pochod. ANDULKO ŠAFAŘOVA. JABABÁČEK — pochod. PODE MLEJNEM — pochod. ČESKÁ MUZIKA — pochod. MUZIKY, MUZIKY — pochod. PO STARODÁVNŮ — masurka. NAŠE LÁSKA — pochod.

Objednávky s příloženým obnosem adresujte na:

POKROK PUBLISHING CO., 1417-1419 So. 13th Str. OMAHA, NEBRASKA.

NAŠE NÁVSTĚVY.

V min. týdnu do trhu south-omažského jednu a půl káry hovězího dobytka přivezl p. Jan F. Vakoč, jednu káru Vác. Moravec a dvě káry Jos. Holan, všichni majitelé dobře zařízených farem u Niobrara, Neb. Jak při návštěvě závodu našeho s námi sdělili, byli vesměs se strženou cenou dosti uspokojeni, neboť obdrželi průměrně \$7.15 za sto liber. Zmínění krajané zároveň prohlédli si zařízení naší tiskárny a mimo to jako bří příznivci si předplatné na naše časopisy obnovili. Bylo nám poštěn s bodrými těmito rolníky chvilku si porozprávěti. V min. týdnů návštěvou svoji v závodě našem potčili nás dlouholetí příznivci našich časopisů pp. Frank Bruha, L. Drohovský, Frank a Anton Machové, vesměs pokročilí rolníci od Ord, Nebr., kteří mezi jiným s námi sdělili, že do trhu south-omažského přivezli hovězí dobytek, s jehož prodejem byli uspokojeni. Jmenovaní krajané jsou dlouholetí již příznivci našich časopisů a tu neopomenuli též sobě předplatné na ně obnoviti. Návštěva starých a osvědčených přátel byla nám velmi vítanou. Jan Morávek, dobrý příznivec Pokroku a rolník od Canton, Neb., přijel v min. týdnů do Omahy, provázce svého syna Viléma, aby zde pro něho odbornou lékařskou pomoc vyhledal. Pan Morávek navštívil nás při té příležitosti v tiskárně a obnovil si předplatné na Pokrok, kterýž již mnoho let odebírá. Jest přáním, aby syn jeho v brzkou neudu svého se zbavil. V min. týdnů na několik pouze okamžiků do naší tiskárny zakročil si pan R. Urych, zámožný soukromník z Lincoln, Nebr. Jednalo se mu hlavně, aby sobě obnovil na ohlubenou mu "Pokrok" předplatné, při čemž zároveň s námi sdělil, že sem přijel, aby navštívil svého dobrého přítele p. Fr. Fítla v South Omaze, kterýž v min. dnech byl nucen nebezpečné operaci se podrobiti. V pravdu p. Franka Boutina, majitele "Slavie" restaurantu, v min. týdnů nás návštěvou svoji potěšil nás p. V. J. Pavlíček, majitel utěšeně skvotajícího řeznického a uzenárného obchodu ve Schuyler, Neb. Pan Pavlíček, starý náš přítel a příznivec "Pa-

roku", prohlédl si zařízení tiskárny a mimo jiné pravil, že do Omahy přijel, aby v dobytčím trhu v South Omaze koupil ku krmení hovězí dobytek. Z jeho veselé nálady a statného vzezření bylo zřetelné, že skutečně dobře se mu vede. V pátek m. t. milou návštěvou v závodě našem potčila nás pí. Fred Kubičková, jejíž manžel v Council Bluffs, Ia., vlastní na Broadway moderně zařízený pekařský závod. Paní Kubičková zavítala k nám, aby obnovila si předplatné na "Pokrok", s nímž plně jsou spokojeni a, ač mnoho času na čtení jim nezbyvá, přece rádi "Pokrok" vždy si přečtou. Manžel Kubičkoví vlastnivali před několika lety pekařský závod zde v Omaze. V Council Bluffs také se jim daří velmi dobře, obchod jejich denně se větší a zákazníkú na dobré všeho druhu pečivo stále přibývá. Velice potěšila nás v min. týdnů návštěva dobrého našeho přítele — vždy blaženě se usmívajícího p. Karla Krčála, chvalně známého zdejšího mistra krejčovského, kterýž provázek svého švakra, mladého p. Franka Psotu, syna pí. Marie Psotové, majitelky pěkně zařízené farmy u North Loup, Nebr. Frank přivezl do trhu south-omažského káru dobytka z jelikou obdržel dobrou cenu — \$7.30 za 100 lb. — byl veselým. Prohlédl si zařízení naší tiskárny a též předplatné na "Pokrok" pro svoji matku obnovil. Návštěva mladého přítele nás potěšila. Pan Vác. Veverka, bývalý O. mažan a nyní dělní majitel vzorně zařízeného hostince v Lawrence, Nebr., mekal v min. právě dnech v Omaze za obchodními záležitostmi, při kteréžto příležitosti potčil nás též v tiskárně svoji návštěvou. Přítel Václavovi daří se posledních několik rokú uspokojivě a stráví též mu nyní lépe slouží. Obchod jeho též se přízni tanulích osadníků a tu každou chvíli jest třeba zásoby různého zboží doplňovati. Na cestě do Omahy doprovázela jej jeho dcera, sl. Emma a po dobu svého zde pobytu byli milými hosty v domácnosti švakra p. J. L. Pešky, majitele rozsáhlého obchodu v Benson.